

Πιάσε το τιμόνι, Γίγαντα, της Έλενας Αρτζανίδου

27/04/2017 14:00:00

Το βιβλίο έχει ως κεντρικό ήρωα τον έφηβο Αργύρη. Ο Αργύρης ζει με τη μάνα και τη γιαγιά του σε ένα νησί. Ο πατέρας του μπάρκαρε σε ένα καράβι με άγνωστο προορισμό, αφήνοντας, την άλλοτε εύπορη οικογένειά του, πνιγμένη στα χρέη. Η μάνα του Αργύρη παλεύει να τα βγάλει πέρα, οικονομικά και συναισθηματικά, ενώ η γιαγιά έχοντας αφεθεί στη θλίψη της, αρνείται να φάει και να μιλήσει. Το αγόρι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σχολείο και να πιάσει δουλειά στο καΐκι του μοναδικού φίλου και προστάτη της οικογένειας, του «Γόη». Πλάι του μαθαίνει όχι μόνο τη δουλειά, αλλά και πολλά πράγματα που αγνοούσε για τον πατέρα του. Κι ο Αργύρης, ένας μικρόσωμος, εσωστρεφής έφηβος, αντιμετωπίζει όλες αυτές τις καταστάσεις κι αποδεικνύεται «Γίγαντας».

Η ιστορία που έπλασε η Έλενα Αρτζανίδου με τη νησιώτικη ατμόσφαιρα, τη θαλασσινή αλμύρα και τους χαρακτήρες των ηρώων της, μεταφέρει νοερά τους ενήλικες κυρίως, αναγνώστες σε αναγνώσματα άλλης εποχής. Ένα αγόρι που αναγκάζεται να ωριμάσει απότομα, προσπαθεί να στηρίξει την οικογένειά του αλλά και να βρει τον εαυτό του. Ένα αγόρι καλόκαρδο, ευγενικό, συνεσταλμένο μπροστά στον έρωτα της ζωής του αλλά παράτολμο μπροστά στις προκλήσεις της θάλασσας αφηγείται ένα κομμάτι της ζωής του και μοιράζεται με τους αναγνώστες τη μετάβασή του από τον κόσμο της αθωότητας στον κόσμο της ευθύνης.

Η πλοκή και το ενδιαφέρον στρέφονται γύρω από τον εφηβικό μικρόκοσμο του Αργύρη, χωρίς όμως, να αποκλείονται έμμεσες πολιτισμικές αναφορές για τη ζωή σε ένα μικρό ελληνικό νησί. Η συγγραφέας κινείται με άνεση ανάμεσα στο προσκήνιο και το βάθος της ιστορίας της. Στην πορεία, ξεδιπλώνεται και η εγκιβωτισμένη ιστορία του πατέρα του, μέσα από την αφήγηση του καλύτερου του φίλου, του Γόη. Έτσι αποκαθίσταται κατά κάποιο τρόπο η πατρική φιγούρα. Και σε αυτό το βιβλίο της Έλενας Αρτζανίδου οι χαρακτήρες είναι ολοκληρωμένοι. Η συγγραφέας φροντίζει να φωτίζει πολύπλευρα τους ήρωές της, ακόμα κι αυτούς που θα συναντήσουμε σε λίγες μόλις αφηγηματικές ενότητες, όπως συμβαίνει με τη Μαρίνα, τον κρυφό έρωτα του Αργύρη.

Συγκινητικά τρυφερές είναι οι στιγμές που μοιράζεται ο ήρωας με τη γιαγιά του, την οποία φροντίζει με αγάπη, σεβασμό και καλοσύνη. Η σχέση γιαγιάς-εγγονού αποδεικνύεται ιδιαίτερα δυνατή στο τέλος του βιβλίου, όταν η ζωή του αγοριού βρίσκεται σε κίνδυνο. Η ζωντάνια και η αμεσότητα της πρωτοπρόσωπης αφήγησης κρατάει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, ο οποίος οδηγείται σταδιακά από τον κοινωνικό στον περιπετειώδη ιστό τη ιστορίας, με την αναζήτηση ενός καλά κρυμμένου θησαυρού. Ένα ενδιαφέρον στοιχείο του βιβλίου είναι ότι η συγγραφέας υφαίνει την ιστορία της, αφήνοντας συνειδητά κενά για την ελεύθερη πρόσβαση της φαντασίας και των προσωπικών βιωμάτων του αναγνώστη.